

rede paa et tidligt Stadium spaaet, at, naar Lovforslaget kom ind her i Thinget, da vilde det sandsynligvis blive jordfæstet med eller uden Rigtale og i alt Fald ikke finde nogen gunstig Modtagelse. Denne sidste Spaadom kan jeg for mit Vedkommende ikke ganske gjøre til Skamme, medens jeg derimod vilde have fundet det retfærdigere, om Varlerne mindre havde været tagne fra den Bælglov, hvorefter Landsthinget er sammensat, og fra den Sammensætning, som dette Thing i det Hele har faaet, end fra Lovforslagets eget Indhold. Thi Lovforslaget er vel haaret frem i Frihedens og Righedens Navn, men jeg tror dog ikke, at det med Rette bærer dette Stempel. Friheden paa det kommunale Omraade turde dog væsentlig have den Betydning, at der gives Kommunerne en frie Selvstyrelse af deres egne Anliggender, men i saa Henseende gjøres der jo intet Fremskridt ved det foreliggende Lovforslag. Og, hvad Righeden angaar, da er jeg fuldkomment overbevist om, at den Røst, som dette Lovforslag, om det blev til Lov, vilde tilveiebringe mellem Bælgerne, vilde søles lige saa stærkt og maasse langt stærkere end den Deling, som nu finder Sted mellem Bælgerne i Amts-, Sogne- og Kjøbstadkommunerne derved, at de ikke alle have Udgang til Deltaelse i alle Bælgene. Lovforslaget tilsigter jo nemlig at berøve en stor Del af Bælgerne den Ret, som de nu have til at kunne vælges ved alle Bælg. Jeg er ikke nogen Beundrer af vore nuværende kommunale Bælglove, og jeg ser meget vel — jeg tillader mig her foreløbig nærmest at omtale de kommunale Bælglove udenfor Kjøbenhavn —, at den Deling, der ifølge disse finder Sted mellem Bælgerne, kan have sine Skyggesider. Jeg vil derfor heller ikke paa nogen Maade negte, at ogsaa disse Love, skjøndt det jo kun er meget kort Tid siden, at de bleve vedtagne eller fornyede, med Føie kunde være Gjenstand for reformatoriske Bestræbelser i Retning af Frihed og Righed. Men den Veie til en Reform, som her er anvist, anser jeg for at være urigtig. — Man kan jo have meget forskellige Meninger om, hvorvidt det netop er nødvendigt og rigtigt paa den Maade, hvorpaa det nu finder Sted, at søge at fikke det lille Antal af Bælger,

som tilveiebringer den alt overveieende Del af, hvad der behøves til Kommunerne's Udgifter, nogen Indflydelse paa Styrelsen af Kommunerne's i det Væsentlige økonomiske Anliggender. Men derom tvivler jeg dog, ikke, at Alle maa være enige, at Dieblisset til at bortkaste enhverformhelst, Beskyttelse for en saadan Indflydelse er meget ubeklægt, nu da Dønningen fra de kommunistiske Bevægelser i Paris ogsaa er naaet hertil og, da de besiddelsesløse Klasser stadig ægges til Had mod de Besiddende, medens Haabet om, at denne Bevægelse vil dø hen, saa at der ikke deraf vil fremkaldes Handlinger, der forstyrre den lovlige Samfundsorden, ene hviler paa den Sands for Orden og Ret, som findes hos disse Klasser. Jeg skal vel ingenlunde modsigge, at der findes en saadan Sands, og at der selv hos de fattigste i den danske Befolkning findes en Respekt for Loven og for Eiendomsretten som maasse ikke paa mange Steder; men jeg tror tillige, at der kan indtræde tilfældige Begivenheder, hvorved Ridenkaberne kunne løbe af med Fornuft. Jeg anser det derfor for at være et meget betænkeligt Dieblis nu at ville bortkaste alle de Garantier, der haves i vore Kommunallove, og som kunne være svage nok, men som dog fikke de større Skatteydere nogen Indflydelse paa de kommunale Anliggenders Styrelse. De Sikkerhedsmidler, som Lovforslaget i saa Henseende opstiller, betyde efter min Mening det Samme som Intet. Den Bælgbarhedsænsus, som man deri nu atter vil opstille, eller at vi have havt mange Kampe her i Rigsdagen for at blive af med den, betyder ganske vist ikke Noget; den yder ingen Sikkerhed for de berettigede Interessers Fyldestgjørelse, og den er derhos en Uret mod Kommunerne, for saavidt som der iblandt dem, der derved udelukkes fra at kunne vælges, ganske vist ofte vil findes Mænd, der ere lige saa vel fikkede til at styre Kommunerne's Anliggender som blandt de Høistbestede. — Det forekommer mig overhovedet, at hele det Grundlag, hvorpaa dette Lovforslag hviler, er urigtigt, og jeg kan ikke skjønne, at det egentlig kan bruges som et Grundlag for en god og billig Reform i vore kommunale Love, selv om en saadan i Dvrigt var nødvendig. Smid-